

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2628

L 170

fyrtiosjätte årgången

9 juli 2003

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

Kommissionens förordning (EG) nr 1219/2003 av den 8 juli 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 1

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 1220/2003 av den 7 juli 2003 om ändring av förordning (EG) nr 883/2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1493/1999 när det gäller handeln med produkter inom vinsektorn med tredje land 3
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 1221/2003 av den 8 juli 2003 om fastställande av den faktiska olivoljeproduktionen och enhetsbeloppet för produktionsstöd för regleringsåret 2001/2002 8
- ★ Kommissionens direktiv 2003/66/EG av den 3 juli 2003 om ändring av direktiv 94/2/EG om genomförande av rådets direktiv 92/75/EEG vad gäller märkning som anger energiförbrukning hos elektriska kylskåp och frysar (även i kombination) för hushållsbruk ⁽¹⁾ 8

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

2003/497/GUSP:

- ★ Beslut FYROM/2/2003 av Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 10 mars 2003 om antagandet av bidrag från tredje länder till EU:s militära operation i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien 15

2003/498/GUSP:

- ★ Beslut FYROM/3/2003 av Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 11 mars 2003 om ändring av beslut FYROM/2/2003 av Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 10 mars 2003 om antagandet av bidrag från tredje länder till EU:s militära operation i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien 17

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(Fortsättning på nästa sida.)

- ★ Beslut FYROM/4/2003 av Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 17 juni 2003 om ändring av beslut FYROM/2/2003 av Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik om antagandet av bidrag från tredje land till EU:s militära operation i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien 18

- ★ Beslut DRK/1/2003 av Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 1 juli 2003 om godtagande av bidrag från tredje länder till EU:s militära operation i Demokratiska republiken Kongo 19

Kommissionen

- ★ Kommissionens beslut av den 16 oktober 2002 om stödordning C 49/2001 (ex NN 46/2000) – Samordningscentraler – genomförda i Luxemburg ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2002) 3740] 20

- ★ Kommissionens beslut av den 23 juni 2003 om tillfälligt upphävande av ett undersökningsförfarande beträffande ett handelshinder bestående av handelsbruk som upprätthålls av Kanada i fråga om vissa geografiska ursprungsbeteckningar för viner 29

- ★ Kommissionens beslut av den 7 juli 2003 om ändring av beslut 2003/42/EG beträffande tillämpningsdatum ⁽¹⁾ 29

Rättelser

- ★ Rättelse till Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/11/EG av den 6 februari 2003 om ändring för tjugofjärde gången av rådets direktiv 76/769/EEG om begränsning av användning och utsläppande på marknaden av vissa farliga ämnen och preparat (beredningar) (penta-bromdifenyler, oktabromdifenyler) (EUT L 42 av den 15.2.2003) 31

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1219/2003**av den 8 juli 2003****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 9 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 299, 1.11.2002, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 8 juli 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)		
KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	52,8
	068	49,8
	096	55,3
	999	52,6
0707 00 05	052	71,9
	999	71,9
0709 90 70	052	78,8
	999	78,8
0805 50 10	382	55,9
	388	53,4
	528	50,8
	999	53,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	82,4
	400	110,7
	508	88,9
	512	70,4
	524	46,9
	528	66,0
	720	103,5
	804	105,3
	999	84,3
0808 20 50	388	103,9
	512	83,3
	528	77,5
	800	180,2
	804	195,3
	999	128,0
0809 10 00	052	203,9
	064	148,6
	094	146,2
	999	166,2
0809 20 95	052	273,2
	060	115,5
	061	210,0
	064	231,2
	068	86,8
	400	271,1
	616	181,2
	999	195,6
0809 40 05	052	113,6
	999	113,6

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1220/2003

av den 7 juli 2003

om ändring av förordning (EG) nr 883/2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1493/1999 när det gäller handeln med produkter inom vinsektorn med tredje land

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 ⁽²⁾, särskilt artikel 59.3 och artikel 68.3 i denna, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 2 i kommissionens förordning (EG) nr 883/2001 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1175/2003 ⁽⁴⁾, skall färgen på vinet eller musten ("vit/vitt" eller "rött/röd/rosé") anges i fält 14 i såväl ansökningarna om importlicens som i själva licenserna. En definition av produkten, i enlighet med existerande definitioner för vin och vinprodukter, bör också anges i det fältet. Dessutom bör medlemsstaterna ha möjlighet att tillåta att endast ett tulltaxenummer anges i ansökningarna om licens.

(2) I kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000 av den 9 juni 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser samt förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 325/2003 ⁽⁶⁾, fastställs de högsta kvantiteter för vilka ingen importlicens behöver uppvisas. När det gäller druvsaft och druvmust anges dessa kvantiteter i kilogram. För dessa produkter bör det således vara valfritt att ange säkerheten i euro per 100 kg eller i euro per hektoliter.

(3) Säkerheten för importlicenser i enlighet med förordning (EG) nr 1291/2001 uppgår till olika belopp för vissa produkter med samma åttasiffriga KN-nummer. För att det inte skall råda någon ovisshet om vilken säkerhet som gäller bör det fastställas ett enda belopp för alla typer av vin.

(4) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1832/2002 av den 1 augusti 2002 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistik-

nomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan ⁽⁷⁾, ändrades nomenklaturen för druvsaft så att den numera även omfattar druvmust. Motsvarande koder bör således ändras.

(5) Vid indirekt import, utan bearbetning, upprättas dokumentet V I 1 på grundval av ett dokument V I 1 eller ett likvärdigt dokument som utfärdats av de behöriga myndigheterna i ursprungslandet. Om produkten inte överensstämmer med exportlandets deklaration är det svårt att fastställa ansvaret om det administrativa dokumentet inte är direkt kopplat till en faktisk deklaration. Ursprungslandets följedokument bör därför åtfölja exportlandets följedokument.

(6) I punkt 13 i bilaga I till förordning (EG) nr 1493/1999 fastställs den lägsta totala syrahalten för viner som framställs i gemenskapen till 3,5 gram per liter, men det fastställs ingen högsta total syrahalt. Förordning (EG) nr 883/2001 bör således anpassas till detta, särskilt beträffande de analytiska undantagen för vissa viner som importeras från Schweiz.

(7) Vissa felaktigheter har påträffats i förordningen. Dessa måste naturligtvis rättas till.

(8) Förordning (EG) nr 883/2001 bör således ändras.

(9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 883/2001 ändras på följande sätt:

1) Artikel 2.3 och 2.4 skall ersättas med följande:

"3. I fält 14 i såväl en ansökan om importlicens som i själva licensen skall en definition av produkten i enlighet med artikel 34 i den här förordningen och bilaga I till rådets förordning (EG) nr 1493/1999 anges, liksom även vinets eller mustens färg: 'vitt/vit' eller 'rött/röd/rosé'.

⁽⁷⁾ EGT L 290, 28.10.2002, s. 1.

⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 122, 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 128, 10.5.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 164, 2.7.2003, s. 8.

⁽⁵⁾ EGT L 152, 24.6.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 47, 21.2.2003, s. 21.

4. Genom att fylla i fält 15 eller 16 enligt följande får den sökande i en och samma ansökan om importlicens ange produkter med flera olika tulltaxenummer:
- a) i fält 15: varubeskrivning enligt Kombinerade nomenklaturen,
- b) i fält 16: KN-nummer.
- De varubeskrivningar och KN-nummer som anges i en ansökan skall också anges i själva importlicensen.
- Medlemsstaterna får fatta beslut om att endast ett tulltaxenummer per ansökan får anges i fält 16."
- 2) Artikel 4 skall ersättas med följande:
- "Artikel 4*
- Säkerhet**
1. Säkerheten för importlicenser skall uppgå till följande belopp:
- a) koncentrerad druvsaft och koncentrerad druvmust: 2,5 euro per 100 kg eller per hl,
- b) annan druvsaft och druvmust: 1,25 euro per 100 kg eller per hl,
- c) samtliga viner: 1,25 euro per hl.
2. Säkerheten för exportlicenser skall uppgå till 8 euro per hl för produkter med KN-nummer 2009 69 11, 2009 69 19, 2009 69 51, 2009 69 71, 2204 30 92 och 2204 30 96, och till 2,5 euro per hl i fråga om andra produkter."
- 3) Artikel 12.3 a skall ersättas med följande:
- "a) Kvantitet i hektoliter för varje produktnummer med tolv siffror i nomenklaturen för jordbruksprodukter med exportbidrag. Om en licens utfärdas för flera tolv-siffriga nummer i samma kategori enligt bilaga II, skall kategorins nummer anges."
- 4) Artikel 14.1 skall ersättas med följande:
- "1. För produkter med KN-nummer 2009 69 och 2204 30, som tas upp i bilaga I tredje delen avsnitt I bilaga 2 till Gemensamma tulltaxan och som omfattas av systemet med införselpriser, skall det faktiska importpriset kontrolleras för varje enskilt parti."
- 5) I artikel 30 skall följande läggas till som tredje och fjärde stycke:
- "Dokument V I 1 i original, en attesterad kopia av detta dokument, eller ett motsvarande dokument från ursprungslandet skall bifogas dokument V I 1 från exportlandet.
- Med ursprungsländer enligt den här artikeln avses endast sådana länder som tas upp i den förteckning, offentliggjord i enlighet med artikel 29.1, över organ och laboratorier som i tredje länder har getts befogenhet att utfärda de dokument som skall åtfölja all import av vin."
- 6) Artikel 33.1 b skall ersättas med följande:
- "b) Vin med ursprung i Schweiz, som kan jämföras med ett kvalitetsvin fso och vars totala syrahalt, uttryckt i vinsyra, är lägst 3 gram per liter, under förutsättning att vinet obligatoriskt beskrivs med en geografisk beteckning och till minst 85 % har framställts av druvor av en eller flera av följande sorter:
- Chasselas,
- Mueller-Thurgau,
- Sylvaner,
- Pinot noir,
- Merlot."
- 7) Bilaga I skall ersättas med bilaga I till den här förordningen.
- 8) Bilaga II skall ersättas med bilaga II till den här förordningen.
- 9) Bilaga III skall ersättas med bilaga III till den här förordningen.
- Artikel 2*
- Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 juli 2003.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

BILAGA I

"BILAGA I

UTFÄRDANDE AV IMPORTLICENSER

Meddelanden i enlighet med artikel 5

Perioden från den..... till den

Kvantitet i hl

Nummer	Ursprungsland	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
036	Schweiz									
046	Malta									
etc.	Etc.									
	Samtliga tredje länder									

Siffrorna i taellen avser följande:

Kolumn 1: mousserande viner

Kolumn 2: röda viner och roséviner

Kolumn 3: vita viner

Kolumn 4: likörviner

Kolumn 5: viner som tillsatts alkohol

Kolumn 6: druvsaft och druvmust

Kolumn 7: koncentrerad druvsaft och druvmust

Kolumn 8: pärlande viner

Kolumn 9: övriga produkter; skall preciseras med fotnot."

BILAGA II

"BILAGA II

Produktkategorier enligt artikel 8.1

Kod	Kategori
2009 69 11 9100 2009 69 19 9100 2009 69 51 9100 2009 69 71 9100 2204 30 92 9100 2204 30 96 9100	1
2204 30 94 9100 2204 30 98 9100	2
2204 21 79 9910 2204 29 62 9910 2204 29 64 9910 2204 29 65 9910	3
2204 21 79 9100 2204 29 62 9100 2204 29 64 9100 2204 29 65 9100	4.1
2204 21 80 9100 2204 29 71 9100 2204 29 72 9100 2204 29 75 9100	4.2
2204 21 79 9200 2204 29 62 9200 2204 29 64 9200 2204 29 65 9200	5.1
2204 21 80 9200 2204 29 71 9200 2204 29 72 9200 2204 29 75 9200	5.2
2204 21 83 9100 2204 29 83 9100	6.1
2204 21 84 9100 2204 29 84 9100	6.2
2204 21 94 9910 2204 21 98 9910 2204 29 94 9910 2204 29 98 9910	7
2204 21 94 9100 2204 21 98 9100 2204 29 94 9100 2204 29 98 9100	8"

BILAGA III

"BILAGA III

Produktgrupper enligt artikel 8.2

Produktkod enligt exportbidragsnomenklaturen för jordbruksprodukter	Grupp
2009 69 11 9100 2009 69 19 9100 2009 69 51 9100 2009 69 71 9100	A
2204 30 92 9100 2204 30 96 9100	B
2204 30 94 9100 2204 30 98 9100	C
2204 21 79 9100 2204 21 79 9200 2204 21 79 9910 2204 21 83 9100	D
2204 21 80 9100 2204 21 80 9200 2204 21 84 9100	E
2204 29 62 9100 2204 29 62 9200 2204 29 62 9910 2204 29 64 9100 2204 29 64 9200 2204 29 64 9910 2204 29 65 9100 2204 29 65 9200 2204 29 65 9910 2204 29 83 9100	F
2204 29 71 9100 2204 29 71 9200 2204 29 72 9100 2204 29 72 9200 2204 29 75 9100 2204 29 75 9200 2204 29 84 9100	G
2204 21 94 9910 2204 21 98 9910	H
2204 29 94 9910 2204 29 98 9910	I
2204 21 94 9100 2204 21 98 9100	J
2204 29 94 9100 2204 29 98 9100	K"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1221/2003**av den 8 juli 2003****om fastställande av den faktiska olivoljeproduktionen och enhetsbeloppet för produktionsstöd för regleringsåret 2001/2002**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1513/2001 ⁽²⁾,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2261/84 av den 17 juli 1984 om allmänna bestämmelser om beviljande av stöd för framställning av olivolja och stöd till organisationer för producenter av olivolja ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1639/98 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 17a.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 5 i förordning nr 136/66/EEG måste enhetsbeloppet för produktionsstöd minskas i varje medlemsstat i vilken den faktiska produktionen överstiger den garanterade nationella kvantiteten enligt artikel 5.3 i den förordningen. Vid bedömningen av överskridandet bör det beträffande Spanien, Grekland, Portugal, Frankrike och Italien tas hänsyn till den beräknade produktionen av bordsoliver som bearbetas till olivolja, uttryckt i olivoljeekvivalenter som beräknas på grundval av de bearbetningskoefficienter som för Spanien anges i kommissionens beslut 2001/650/EG ⁽⁵⁾, ändrat genom beslut 2001/883/EG ⁽⁶⁾, för Grekland i kommissionens beslut 2001/649/EG ⁽⁷⁾, ändrat genom beslut 2001/880/EG ⁽⁸⁾, för Portugal i kommissionens beslut 2001/670/EG ⁽⁹⁾, ändrat genom beslut 2001/878/EG ⁽¹⁰⁾, för Frankrike i kommissionens beslut 2001/648/EG ⁽¹¹⁾, ändrat genom beslut 2001/879/EG ⁽¹²⁾, respektive för Italien i kommissionens beslut 2001/658/EG ⁽¹³⁾, ändrat genom beslut 2001/884/EG ⁽¹⁴⁾.

- (2) I artikel 17a.1 i förordning (EEG) nr 2261/84 föreskrivs att det skall fastställas hur stor produktionen beräknas bli under det aktuella regleringsåret så att det enhetsbelopp för produktionsstöd för olivolja som får betalas ut i förskott kan fastställas. Beloppet bör fastställas till en sådan nivå att varje risk för felaktig utbetalning till olivoljeproducenter undviks. Beloppet gäller också för produktionen av bordsoliver uttryckt i olivoljeekvivalenter. I kommissionens förordning (EG) nr 1793/2002 ⁽¹⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 15/2003 ⁽¹⁶⁾, fastställs den beräknade produktionen och det enhetsbelopp för produktionsstöd som får betalas ut i förskott för regleringsåret 2001/2002.

- (3) För att den faktiska produktionen för vilken rätt till stöd har erkänts skall kunna fastställas, skall de berörda medlemsstaterna före den 15 maj efter varje regleringsår meddela kommissionen den kvantitet som är stödberättigande i respektive medlemsstat, enligt bestämmelserna i artikel 14.4 i kommissionens förordning (EG) nr 2366/98 ⁽¹⁷⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2383/2002 ⁽¹⁸⁾. Av dessa uppgifter framgår att den kvantitet som är stödberättigande för regleringsåret 2001/2002 uppgår till 711 076 ton i Italien, 2 591 ton i Frankrike, 404 619 ton i Grekland, 1 562 531 ton i Spanien och 33 613 ton i Portugal.

- (4) Rätten till stöd för dessa kvantiteter i medlemsstaterna förutsätter att de kontroller som avses i förordningarna (EEG) nr 2261/84 och (EG) nr 2366/98 har verkställts. Fastställandet av den faktiska produktionen enligt de uppgifter om stödberättigande kvantiteter som medlemsstaterna lämnar, skall dock inte påverka de slutsatser som kan dras vid kontrollen om dessa uppgifters riktighet i samband med granskningen och godkännandet av räkenskaperna.

- (5) Med hänsyn till den faktiska produktionen måste även det enhetsbelopp för produktionsstöd som avses i artikel 5.1 i förordning nr 136/66/EEG fastställas och betalas ut för den kvantitet av den faktiska produktionen som är stödberättigande.

- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för oljor och fetter.

⁽¹⁾ EGT 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EGT L 201, 26.7.2001, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 208, 3.8.1984, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 210, 28.7.1998, s. 38.

⁽⁵⁾ EGT L 229, 25.8.2001, s. 20.

⁽⁶⁾ EGT L 327, 12.12.2001, s. 43.

⁽⁷⁾ EGT L 229, 25.8.2001, s. 16.

⁽⁸⁾ EGT L 326, 11.12.2001, s. 42.

⁽⁹⁾ EGT L 235, 4.9.2001, s. 16.

⁽¹⁰⁾ EGT L 326, 11.12.2001, s. 40.

⁽¹¹⁾ EGT L 229, 25.8.2001, s. 12.

⁽¹²⁾ EGT L 326, 11.12.2001, s. 41.

⁽¹³⁾ EGT L 231, 29.8.2001, s. 16.

⁽¹⁴⁾ EGT L 327, 12.12.2001, s. 44.

⁽¹⁵⁾ EGT L 272, 10.10.2002, s. 11.

⁽¹⁶⁾ EGT L 2, 7.1.2003, s. 6.

⁽¹⁷⁾ EGT L 293, 31.10.1998, s. 50.

⁽¹⁸⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 122.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För regleringsåret 2001/2002 skall den faktiska produktion som ger rätt till stöd för olivolja enligt artikel 5 i förordning nr 136/66/EEG uppgå till

- 1 562 531 ton för Spanien,
- 2 591 ton för Frankrike,
- 404 619 ton för Grekland,
- 711 076 ton för Italien,
- 33 613 ton för Portugal.

2. För regleringsåret 2001/2002 skall det enhetsbelopp för produktionsstöd som avses i artikel 5 i förordning nr 136/66/EEG och som betalas ut för den faktiska produktion som ger rätt till stöd vara

- 63,75 euro per 100 kg för Spanien,
- 130,40 euro per 100 kg för Frankrike,
- 130,40 euro per 100 kg för Grekland,
- 100,45 euro per 100 kg för Italien,
- 130,40 euro per 100 kg för Portugal.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2003/66/EG

av den 3 juli 2003

om ändring av direktiv 94/2/EG om genomförande av rådets direktiv 92/75/EEG vad gäller märkning som anger energiförbrukning hos elektriska kylskåp och frysar (även i kombination) för hushållsbruk

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 92/75/EEG av den 22 september 1992 om märkning och standardiserad konsumentinformation som anger hushållsapparaters förbrukning av energi och andra resurser ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 9 och 12 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Elkonsumtion från kylskåp, frysar och kombinationer av sådana apparater står för en betydande del av gemenskapshushållens totala energiförbrukning. Möjligheterna att ytterligare minska dessa apparaters energiförbrukning är betydande.
- (2) Det framgångsrika märkningssystem som införts genom kommissionens direktiv 94/2/EG ⁽²⁾ i förening med Europaparlamentets och rådets direktiv 96/57/EG av den 3 september 1996 om energieffektivitetskrav för elektriska kylskåp och frysar (även i kombination) för hushållsbruk ⁽³⁾ har lett till att effektivitetsindexet för nya kylskåp och frysar har förbättrats med över 30 % mellan 1996 och 2000.
- (3) Ungefär 20 % av de kylskåp och frysar som såldes under 2000 hörde till den effektivaste klassen (A), och på vissa marknader var andelen över 50 %. Marknadsandelen för apparater i klass A ökar snabbt. Det finns därför ett behov att införa två nya klasser, betecknade A+ och A++, som en övergångslösning, fram till dess att energimärkningsklasserna kan ses över på ett mer grundläggande sätt.
- (4) Effekterna av energieffektivitetsmärkningen kommer att minska eller försvinna om inte nya, effektivare klasser definieras.
- (5) Direktiv 94/2/EG bör därför ändras i enlighet med detta. Samtidigt ges tillfälle att anpassa det direktivet till liknande direktiv som nyligen antagits om genomförande av direktiv 92/75/EEG.

- (6) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats enligt artikel 10 i direktiv 92/75/EEG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 94/2/EG ändras enligt följande:

- 1) I artikel 1 skall punkterna 2,3 och 4 ersättas med följande:

"2. Den information som krävs i detta direktiv skall erhållas genom mätningar som görs i enlighet med harmoniserade standarder som antagits av de europeiska standardiseringsorganen (CEN, Cenelec, ETSI) på uppdrag av kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG (*), vars referensnummer har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* och för vilka medlemsstaterna har offentliggjort referensnumren för de nationella standarder i vilka dessa harmoniserade standarder införlivas.

3. Bestämmelserna i bilagorna I, II och III, i vilka det krävs att information om buller skall ges, skall endast tillämpas då denna information krävs av medlemsstaterna enligt artikel 3 i rådets direktiv 86/594/EEG. Denna information skall mätas i enlighet med det direktivet.

4. Definitionerna i artikel 1.4 i direktiv 92/75/EEG skall gälla för detta direktiv.

(*) EGT L 204, 21.7.1998, s. 37."

- 2) Artikel 2 skall ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 skall följande stycke läggas till:

"Där information som avser en viss modellkombination har erhållits genom beräkning på grundval av konstruktionen, och/eller extrapolering från andra kombinationer skall dokumentationen omfatta detaljer om sådana beräkningar och/eller extrapoleringar, och om tester som har gjorts för att säkerställa noggrannheten för dessa beräkningar (detaljer om den matematiska modell som använts för att beräkna prestanda och om mätningar som utförts för att kontrollera denna modell)."

⁽¹⁾ EGT L 297, 13.10.1992, s. 16.

⁽²⁾ EGT L 45, 17.2.1994, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 236, 18.9.1996, s. 36.

b) Punkt 5 skall ersättas med följande:

”5. Då apparaterna erbjuds för försäljning, uthyrning eller hyrköp genom ett tryckt eller skriftligt meddelande eller på annat sätt som innebär att den potentiella kunden inte kan förväntas se apparaten uppvisad, som t.ex. ett skriftligt erbjudande, en postorderkatalog, reklam på Internet eller på andra elektroniska media, skall det meddelandet inkludera all den information som anges i bilaga III.”.

3) Bilagorna I, II, III och V skall ändras på det sätt som framgår av bilagan till det här direktivet.

4) Bilaga VI skall utgå.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall senast den 1 juli 2004 tillåta spridning av etiketter och informationsmaterial som avses i artikel 2.5 i direktiv 94/2/EG och som innehåller reviderad information i enlighet med det här direktivet.

De skall se till att alla etiketter och allt informationsmaterial som avses i artikel 2.5 i direktiv 94/2/EG överensstämmer med de ändrade förslagorna senast den 31 december 2004.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 30 juni 2004. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 3 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Loyola DE PALACIO

Vice ordförande

BILAGA

1. Bilaga I skall ändras på följande sätt:

a) Under rubriken "Anmärkningar till etiketten" skall den sista meningen "OBS: De uttryck på övriga språk som motsvarar de ovan beskrivna anges i bilaga VI." strykas.

b) Under rubriken "Tryckning" skall

i) följande text införas efter illustrationen:

"Indikatorbokstaven för apparater i klasserna A+ och A++ skall överensstämma med följande illustrationer och skall placeras på samma ställe som A-indikatorn för apparater i klass A.

A+

A++

ii) texten i slutet som inleds med orden: "Fullständig information om tryckning finns i vägledningen för utformningen av etiketter för kylskåp och frysar" strykas.

2. Bilaga II skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 skall ersättas med följande:

"4. Modellens energieffektivitetsklass så som den definieras i bilaga V, uttryckt som 'Energieffektivitetsklass... på en skala från A++ (mest effektiv) till G (minst effektiv)'. När denna information ges i tabellform kan den uttryckas på annat sätt förutsatt att det tydligt framgår att skalan går från A++ (låg förbrukning) till G (hög förbrukning)."

b) Punkt 8 skall ersättas med följande:

"8. Frysutrymmets och i förekommande fall svalutrymmets nettovolym enligt de standarder som avses i artikel 1.2 utelämnas för kategorierna 1, 2 och 3. För apparater i kategori 3 anges 'köldfackets' nettovolym."

c) Följande punkt 15 skall läggas till:

"15. Om modellen är avsedd att byggas in skall detta anges."

d) Anmärkningen efter "OBS" på slutet skall strykas.

3. Bilaga III skall ändras på följande sätt:

Anmärkningen efter "OBS" på slutet skall strykas.

4. I bilaga V skall följande text införas efter rubriken "ENERGIEFFEKTIVITETSKLASS":

"DEL 1: Definition av klasserna A+ och A++

En apparat skall klassificeras som A+ eller A++ om dess energieffektivitetsindex $\alpha(I_a)$ ligger inom de gränser som anges i tabell 1.

Tabell 1

Energieffektivitetsindex $\alpha(I_a)$	Energieffektivitetsklass
$30 > I_a$	A++
$42 > I_a \geq 30$	A+
$I_a \geq 42$	A–G (se nedan)

I tabell 1 gäller följande:

$$I_a = \frac{AC}{SC_a} \times 100$$

där

AC = apparatens årliga energiförbrukning (i enlighet med bilaga I, anmärkning V)

SC_a = apparatens årliga standardenergiförbrukning

SC_a beräknas enligt följande:

$$M_a \times \sum_{\text{Utrymmen}} \left(V_c \times \frac{(25 - T_c)}{20} \times FF \times CC \times BI \right) + N_a + CH$$

där

V_c är utrymmets nettovolym (i liter) (enligt de standarder som avses i artikel 1.2)

T_c är utrymmets avsedda temperatur (i °C)

Värdena M_a och N_a anges i tabell 2, och värdena för FF, CC, BI och CH anges i tabell 3.

Tabell 2

Typ av apparat	Temperatur i det kallaste utrymmet	M _a	N _a
1 Kylskåp utan frysack	> - 6 °C	0,233	245
2 Kyl-/svalskåp	> - 6 °C	0,233	245
3 Kylskåp utan stjärnmärkning	> - 6 °C	0,233	245
4 Kylskåp *	≤ - 6 °C *	0,643	191
5 Kylskåp **	≤ - 12 °C **	0,450	245
6 Kylskåp ***	≤ - 18 °C *** /* (***)	0,777	303
7 Kyl-/frysåp *(***)	≤ - 18 °C *** /* (***)	0,777	303
8 Frysåp	≤ - 18 °C *(***)	0,539	315
9 Frysbox	≤ - 18 °C *(***)	0,472	286
10 Flerdörrarsapparater eller andra apparater		(¹)	(¹)

(¹) För dessa apparater skall temperaturen och stjärnmärkningen för det utrymme som har den lägsta temperaturen avgöra värdena för M och N. Apparater med utrymmen för - 18 °C *(***) skall anses vara kyl-/frysåp *(***)

Tabell 3

Korrektionsfaktor	Värde	Villkor
FF (frostfritt)	1,2	För 'frostfria' (ventilerade) frysutrymmen
	1	Övriga
CC (klimatklass)	1,2	För 'tropiska' apparater
	1,1	För 'subtropiska' apparater
	1	Övriga
BI (inbyggt)	1,2	För inbyggda apparater (¹) med en bredd på högst 58 cm
	1	Övriga
CH (svalutrymme)	50 KWH/	För apparater med svalutrymme på minst 15 liter
	0	Övriga

(¹) En apparat anses vara 'inbyggt' endast om den är konstruerad uteslutande för installation i ett köksskåp och har testats som sådan.

Om en apparat varken är A+ eller A++ skall den klassificeras i enlighet med del 2.

DEL 2: Definition av klasserna A till G

...”

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

BESLUT FYROM/2/2003 AV KOMMITTÉN FÖR UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK

av den 10 mars 2003

om antagandet av bidrag från tredje länder till EU:s militära operation i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien

(2003/497/GUSP)

KOMMITTÉN FÖR UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK HAR
ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 25 sista stycket i detta,

med beaktande av rådets gemensamma åtgärd 2003/92/GUSP av den 27 januari 2003 om Europeiska unionens militära operation i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien ⁽¹⁾, särskilt artikel 8.2 och 8.3 i denna om tredje länders deltagande, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 8.1 i den gemensamma åtgärden fastställs att
- europeiska Natomedlemmar som inte är medlemmar av EU skall delta i operationen om de så önskar,
 - de länder som av Europeiska rådet i Köpenhamn har inbjudits att bli medlemsstater inbjuds att delta i operationen, i enlighet med överenskomna villkor,
 - även potentiella partner får inbjudas att delta i operationen.
- (2) I artikel 8 i den gemensamma åtgärden bemyndigar rådet Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (KUSP) att på rekommendation av operationschefen och EU:s militära kommitté fatta de nödvändiga besluten om antagande av de bidrag som föreslås.
- (3) På begäran av KUSP och på uppdrag av EU:s militära kommitté har operationschefen och befälhavaren över EU:s styrka genomfört konferenserna om styrkebidrag och bemanning.

- (4) EU:s militära kommitté antog den 6 mars 2003 operationschefens rekommendation om bidrag från tredje länder och lade samma dag fram sin rekommendation om att anta sådana bidrag från tredje länder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bidrag från tredje länder

I enlighet med konferenserna om styrkebidrag och bemanning skall bidrag från följande tredje länder antas för EU:s operation i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien:

Bulgarien

Estland

Island

Kanada

Lettland

Litauen

Norge

Polen

Rumänien

Slovakien

Slovenien

Tjeckien

Turkiet

⁽¹⁾ EUT L 34, 11.2.2003, s. 26.

*Artikel 2***Ikraftträdande**

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 10 mars 2003.

För Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik

T. PARASKEVOPOULOS

Ordförande

BESLUT FYROM/3/2003 AV KOMMITTÉN FÖR UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK**av den 11 mars 2003****om ändring av beslut FYROM/2/2003 av Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 10 mars 2003 om antagandet av bidrag från tredje länder till EU:s militära operation i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien**

(2003/498/GUSP)

KOMMITTÉN FÖR UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK HAR
ANTAGIT DETTA BESLUTmed beaktande av beslut FYROM/2/2003 av Kommittén för
utrikes- och säkerhetspolitik av den 10 mars 2003 om anta-
gandet av bidrag från tredje länder till EU:s militära operation i
f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, och

av följande skäl:

- (1) Genom skrivelse av den 11 mars 2003 har den ungerska militära företrädaren i Natos militära kommitté och VEU erbjudit ett bidrag till EU:s militära operation i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien.
- (2) Den 11 mars 2003 beslutade Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik, på rekommendation av operationschefen och EU:s militära kommitté att godta bidraget.

Island
Kanada
Lettland
Litauen
Norge
Polen
Rumänien
Slovakien
Slovenien
Tjeckien
Turkiet
Ungern

HAR BESLUTAT FÖLJANDE:

Artikel 1

Artikel 1 i beslut FYROM/2/2003 av Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik skall ersättas med följande:

*"Artikel 1***Bidrag från tredje länder**I enlighet med konferenserna om styrkebidrag och beman-
ning skall bidrag från följande tredje länder godtas för EU:s
operation i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien:

Bulgarien

Estland

*Artikel 2***Ikraftträdande**

Detta beslut träder i kraft samma dag som det undertecknas.

Utfärdat i Bryssel den 11 mars 2003.

För Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik

T. PARASKEVOPOULOS

Ordförande

BESLUT FYROM/4/2003 AV KOMMITTÉN FÖR UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK**av den 17 juni 2003****om ändring av beslut FYROM/2/2003 av Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik om antagandet av bidrag från tredje land till EU:s militära operation i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien**

(2003/499/GUSP)

KOMMITTÉN FÖR UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK HAR
ANTAGIT DETTA BESLUTmed beaktande av rådets gemensamma åtgärd 2003/92/GUSP
av den 27 januari 2003 om Europeiska unionens militära
operation i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien ⁽¹⁾, särskilt
artikel 8.2 i denna,med beaktande av beslut FYROM/2/2003 av den 10 mars 2003
om antagandet av bidrag från tredje land till EU:s militära
operation i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, och

av följande skäl:

Genom skrivelse av den 29 april 2003 har den kanadensiska
företrädaren vid EU informerat EU om att Kanada inte kan
delta i Operation Concordia på nuvarande villkor.Island
Lettland
Litauen
Norge
Polen
Rumänien
Slovakien
Slovenien
Tjeckien
Turkiet
Ungern

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1 i beslut FYROM/2/2003 skall ersättas med följande:

*"Artikel 1***Bidrag från tredje land**Efter konferenserna om styrkebidrag och bemanning skall
bidrag från följande tredje länder godtas för EU:s operation
i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien:Bulgarien
Estland*Artikel 2***Ikraftträdande**

Detta beslut träder i kraft samma dag som det undertecknas.

Utfärdat i Bryssel den 17 juni 2003.

För Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik
T. PARASKEVOPOULOS
Ordförande⁽¹⁾ EUT L 34, 11.2.2003, s. 26.

BESLUT DRK/1/2003 AV KOMMITTÉN FÖR UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK
av den 1 juli 2003
om godtagande av bidrag från tredje länder till EU:s militära operation i Demokratiska republiken Kongo

(2003/500/GUSP)

KOMMITTÉN FÖR UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK HAR
ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 25 sista stycket i detta,

med beaktande av rådets gemensamma åtgärd 2003/423/GUSP av den 5 juni 2003 om Europeiska unionens militära operation i Demokratiska republiken Kongo ⁽¹⁾, särskilt artikel 10.2 och 10.3 i denna om tredje länders deltagande, och

av följande skäl:

- (1) På begäran av Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik och i enlighet med uppdraget från Europeiska unionens militära kommitté (EUMC) har operationschefen och befälhavaren över EU:s styrka genomfört konferenserna om styrkebidrag och bemanning den 10 respektive den 11 juni 2003.
- (2) Den 25 juni 2003 beslutade EUMC, på operationschefens rekommendation om bidrag från tredje länder, att rekommendera Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik att godta dessa bidrag från tredje länder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bidrag från tredje länder

I enlighet med konferenserna om styrkebidrag och bemanning skall bidrag från följande tredje länder godtas för EU:s militära operation i Demokratiska republiken Kongo:

Brasilien
Kanada
Sydafrika
Ungern

Artikel 2

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 1 juli 2003.

*På Kommitténs för utrikes- och säkerhetspolitik
vägnar*
M. MELANI
Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 143, 11.6.2003, s. 50.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 16 oktober 2002

om stödordning C 49/2001 (ex NN 46/2000) – Samordningscentraler – genomförda i Luxemburg

[delgivet med nr K(2002) 3740]

(Endast den franska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2003/501/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

1999 (A/32604) underrättade de luxemburgska myndigheterna kommissionen om att ovannämnda åtgärd upphört att gälla den 20 februari 1996.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽¹⁾,

och av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

(1) Under 1997 antog Ekofin-rådet en uppförandekod om direkt beskattning av företag för att få illojal praxis på området att upphöra ⁽²⁾. Till följd av det åtagande som ingicks i samband med denna uppförandekod offentliggjorde kommissionen under 1998 ett meddelande om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på åtgärder som omfattar direkt beskattning av företag ⁽³⁾ (nedan kallat "meddelandet"), där den på nytt bekräftade sin avsikt att noggrant övervaka att reglerna och principen om likabehandling iakttas. Detta förfarande skall ses mot denna bakgrund.

(2) Genom en skrivelse av den 12 februari 1999 (D/50716) uppmanade kommissionen Luxemburg att lämna upplysningar om det luxemburgska systemet med samordningscentraler. Genom en skrivelse av den 26 mars

(3) Genom en skrivelse av den 25 april 2000 (D/51738) begärde kommissionen kompletterande upplysningar eftersom ordningen i fråga, även om den upphävts, kan ha haft återverkningar och/eller fortsätta att ha återverkningar. Genom en skrivelse av den 10 maj 2000 (A/34012) lämnade de luxemburgska myndigheterna dessa kompletterande upplysningar till kommissionen.

(4) Genom skrivelse SG(2001) D/289761 av den 11 juli 2001 underrättade kommissionen Luxemburg om sitt beslut att inleda det formella granskningsförfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende det skattesystem som tillämpas på samordningscentralerna. Genom en skrivelse av den 14 september 2001 (A/37236) lämnade Luxemburg sina synpunkter på inledandet av förfarandet.

(5) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽⁴⁾. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga. Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från berörda parter.

(6) Genom en skrivelse av den 25 mars 2002 (D/51316) uppmanade kommissionen Luxemburg att lämna kompletterande upplysningar, vilka lämnades genom en skrivelse av den 17 april 2002 (A/32897).

⁽¹⁾ EGT C 304, 30.10.2001, s. 10.

⁽²⁾ EGT C 2, 6.1.1998, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 384, 10.12.1998, s. 3.

⁽⁴⁾ Se fotnot 1.

II. BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN

- (7) Samordningscentralens rättsliga ställning regleras genom föreskrift LIR nr 119 av den 12 juni 1989 (nedan kallad "cirkulär 119" eller "cirkuläret"). Cirkuläret upphävdes genom cirkulär LIR nr 1119 av den 20 februari 1996. Sammanlagt har fem företag godkänts som samordningscentraler, varav fyra av dem har varit verksamma.
- (8) En samordningscentral är ett bolag utan personligt ansvar av multinationell karaktär, vars verksamhet begränsar sig till att tillhandahålla tjänster uteslutande till bolag eller företag i en och samma internationella företagsgrupp i utlandet. I cirkuläret avses med utländsk internationell företagsgrupp bolag som är ekonomiskt anknutna till varandra och etablerade i minst två länder utom Luxemburg, och vars moderbolag inte betalar skatt i Luxemburg men som i ett annat land beskattas på ett sätt som motsvarar den luxemburgska bolagsskatten.
- (9) Den rättsliga ställningen som samordningscentral beviljades genom administrativt förhandsgodkännande. Godkännandet var i princip begränsat till fyra beskattningsår.
- (10) Följande administrativa tjänster tillhandahölls uteslutande övriga bolag i gruppen av samordningscentralerna:
- Centrala organisations- och sekretariatstjänster.
 - Reklam.
 - Marknadsföring och marknadsstudier.
 - Tillhandahållande, insamling och bearbetning av teknisk eller administrativ information.
 - Förbindelser med nationella eller internationella myndigheter.
 - Centralisering av bokföring samt administrativa ekonomiska tjänster, IT och juridisk expertis samt stödsatser och tjänster med direkt eller indirekt anknytning till de aktuella verksamheterna.
- (11) I cirkuläret preciseras att när det gäller skatten på intäkter från gruppinterns tjänster måste dessa ge en skälig vinst motsvarande vad en kompetent förvaltare skulle ha kunnat uppnå i förhållande till en oberoende tredje part. För detta ändamål fastställdes den skattepliktiga vinsten enligt den utökade självkostnadsmetoden (cost plus). Denna metod består av att man på samtliga avdragsgilla kostnader som är kopplade till de tjänster som tillhandahållits övriga bolag i gruppen tillämpar ett schablonmässigt vinstpålägg.
- (12) Emellertid gäller att om de aktuella totala utgifterna och kostnaderna inte översteg 30 000 000 luxemburgska franc (ungefär 750 000 euro) fastställdes vinsten schablonmässigt till 1 500 000 luxemburgska franc (ungefär 37 500 euro).
- (13) Om samordningscentralen bedrev verksamhet där fakturorna betalades i olika valutor fastställdes inte vinsten enligt den utökade självkostnadsmetoden, utan på grundval av en lämplig ersättning som skulle betalas i en situation av full konkurrens där tredje part tar valuta-

risker. Ersättningsgraden måste minst vara lika med 1 % av de aktuella fakturornas totalsumma och sammanhånga med valutarisken.

- (14) Denna metod för att beräkna den skattepliktiga vinsten kunde också användas på de transaktioner som inkluderar de verksamheter som godkänts genom cirkuläret och som genomförs av en utländsk internationell företagsgrupps fasta driftsställe beläget i Luxemburg eller genom ett bolag hemmahörande i Luxemburg, som inte är en samordningscentral och som ingår i en internationell utländsk företagsgrupp.

III. SKÅL TILL ATT FÖRFARANDET HAR INLETTS

- (15) Vid sin bedömning av de upplysningar som de luxemburgska myndigheterna lämnat undersökte kommissionen om metoden för att fastställa vinstpålägget, underlåtandet att ta med vissa kostnader i beräkningen av beskattningsunderlaget och administrationens utövande av eventuella skönmässiga befogenheter kan ha gett samordningscentralerna en fördel. Den bedömde också att en sådan fördel kan ha beviljats med statliga medel, kan ha påverkat konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna och att den kan ha varit selektiv. Slutligen bedömde kommissionen att inga av undantagen från den generella principen om förbud mot statligt stöd föreföll kunna tillämpas. Dessa tvivel ledde till att kommissionen beslutade sig för att inleda det formella granskningsförfarandet.

IV. LUXEMBURGS SYNUNKTER

- (16) De luxemburgska myndigheternas synpunkter kan sammanfattas enligt följande.
- (17) Eftersom systemet med samordningscentraler upphört har det inte längre några återverkningar, utom för de företag för vilka bestämmelserna i cirkulär 119 gällde fram till utgången av 2001. De luxemburgska myndigheterna tog också upp problematiken vad gäller internpriser⁽⁵⁾ och försvarade den lösning som Luxemburg gått in för. Slutligen ansåg de att åtgärden inte utgjorde stöd i enlighet med artikel 87 i fördraget.

Internpriser

- (18) De kopplingar som finns mellan två bolag som tillhör samma företagsgrupp gör det (åtminstone teoretiskt) möjligt för dem att fastställa villkoren för tillhandahållandet av varor och tjänster mellan sig som skiljer sig från dem som skulle ha tillämpats om de två parterna agerat som oberoende bolag som bedriver verksamhet på öppna marknader. Företagen kan därför frestas till att fördela sina vinster inom gruppen och således minska gruppens totala skattepålagor. När det gäller multinationella grupper visar sig en sådan fördelning ofta genom att beskattningsunderlaget ökar i ett land och minskar i ett annat. Det förklarar regeringarnas önskan om att säkerställa att interpretiserna inom en och samma grupp ligger så nära marknadspriset som möjligt.

⁽⁵⁾ Internpriser är de priser ett företag fakturerar för varor eller tjänster till närstående företag.

- (19) Inom ramen för OECD, som medlemsstaterna är medlemmar i, gäller principen om fri konkurrens för att undanröja att särskilda villkor inte får någon påverkan på vinsten. Denna princip, som anges i artikel 9 i bestämmelserna i OECD:s modellavtal för beskattning av inkomst och kapital från 1997, har ett dubbelt syfte, nämligen att korrekt fastställa skatten i varje land och, i den utsträckning det är möjligt, undvika dubbelbeskattning. Därmed kan multinationella företag och oberoende företag, så långt det är möjligt, behandlas lika. Bland de metoder som används för att fastställa internpriset finns metoden med jämförbara priser på en öppen marknad eller, alternativt, den utökade självkostnadsmetoden (kallas också "cost plus").
- (20) Med hänvisning till önskan om att undvika skatteflykt och principen om full konkurrens, konstaterar de luxemburgska myndigheterna att artikel 164 i lagen av den 4 december 1967 om inkomstskatt utgör grund för lagstiftningen om interprissättning. Cirkulär 119 antogs för att underlätta beskattning av viss typ av verksamhet. Den luxemburgska administrationen försöker normalt jämföra de priser som används inom samma grupp med priserna för jämförbara transaktioner mellan oberoende företag. En sådan jämförelse är dock, i brist på jämförbara uppgifter, inte alltid möjlig.
- (21) Den luxemburgska administrationen valde att i detta ärende använda den utökade självkostnadsmetoden för att fastställa internpriset på samordningscentralernas tillhandahållande av gruppinterna tjänster. Genom att tillämpa en enhetlig metod, som OECD förespråkar, ansågs minimitröskeln på 5 %, som är jämförbar med den som kan uppnås på den öppna marknaden, rimlig för denna typ av tjänster. En högre sats kunde dock tillämpas om skattemyndigheten förfogade över uppgifter som påvisade en högre vinstmarginal.
- (22) Åtgärden avsåg inte att minska de skattepålagor som normalt åligger samordningscentralerna, utan syftade enbart till att, genom tillämpning av den utökade självkostnadsmetoden, så noggrant som möjligt fastställa ett marknadspris för gruppinternt tillhandahållande av tjänster. Luxemburg konstaterar att kommissionen, i punkt 13 i meddelandet, understryker att rent skattetekniska åtgärder, till exempel bestämmelser avsedda att undvika dubbelbeskattning eller skatteflykt, inte utgör statligt stöd. Med tanke på att cirkulär 119 var en allmän åtgärd som syftade till att undvika skatteflykt och ge samordningscentralerna en lämplig och rimlig kommersiell vinst, utgjorde det inte ett statligt stöd.
- (23) Kravet på att samordningscentralerna skulle tillhöra en stor internationell grupp och beskattningen av en minivinst på 1 500 000 luxemburgska franc (ungefär 37 500 euro) gjorde det möjligt att säkerställa en tillräcklig grad av verksamhet i Luxemburg. I annat fall skulle vinsterna ur skattemässig synvinkel ha varit så obetydliga att tillämpningen av cirkulär 119 inte skulle ha varit motiverad.
- (24) I cirkulär 119 krävdes att moderbolaget i ett annat land skulle betala en skatt motsvarande den luxemburgska bolagsskatten. Därigenom skulle en överföring av alltför stora avdragsgilla skattepålagor till utlandet kunna undvikas. Det land där samordningscentralens utländska moderbolag har sitt säte kunde, vid behov, endera vägra att tillämpa systemet i direktivet "moder- och dotterbolag"⁽⁶⁾ på den luxemburgska samordningscentralens utdelning, eller införa åtgärder mot skatteflykt, om det ansåg att det luxemburgska skattesystemet var för gynnsamt.
- (25) Luxemburg noterar att kommissionen begränsar sig till att ifrågasätta om principen om full konkurrens respekteras, att bekräfta att detta mål inte fullföljs inom ramen för systemet med samordningscentraler samt att den bekräftar att myndigheterna, när de ges viss handlingsfrihet, kan gynna vissa företag eller grupper.
- (26) De luxemburgska myndigheterna anser att kommissionen kritiserar två aspekter vad gäller den fördel som samordningscentralerna har: dels användningen av den utökade självkostnadsmetoden i förhållande till användningen av de faktiskt betalda internpriserna, dels att ingen hänsyn tagits till de kostnader som inte är avdragsgilla i beskattningsunderlaget.
- (27) När det gäller den första aspekten understryker Luxemburg att det bara är i det fall när företags internpriser är högre än de priser som följer av den utökade självkostnadsmetoden som användningen av ovannämnda metod skulle ha kunnat utmynna i en fördel för företaget, som därmed skulle ha fått ett lägre beskattningsunderlag. De luxemburgska myndigheterna medger att det i cirkulär 119 inte fanns en uttrycklig hänvisning till principen om att de skattemässiga räkenskaperna skulle bifogas till de allmänna räkenskaperna och att de inte kan utesluta att en eller annan skattepliktig kan ha försökt dra fördel av denna brist och i Luxemburg fakturerat alltför höga belopp för de tjänster som utförts till förmån för andra bolag i gruppen. Luxemburg anser dock att tredje land hade möjlighet att verifiera om sådana faktureringar av alltför höga belopp praktiserades. Om kommissionen skulle dra slutsatsen att tillämpningen av cirkulär 119 i sådana fall utgjorde olagligt statligt stöd och kräva återbetalning, skulle den bli tvungen att identifiera dessa företag och genomföra en individuell beräkning för varje företag på grundval av de faktiskt använda internpriserna.

Cirkulär 119 medförde inget statligt stöd i enlighet med artikel 87 i fördraget

Åtgärden skall ge en fördel

- (22) Åtgärden avsåg inte att minska de skattepålagor som normalt åligger samordningscentralerna, utan syftade enbart till att, genom tillämpning av den utökade självkostnadsmetoden, så noggrant som möjligt fastställa ett marknadspris för gruppinternt tillhandahållande av tjänster. Luxemburg konstaterar att kommissionen, i punkt 13 i meddelandet, understryker att rent skattetekniska åtgärder, till exempel bestämmelser avsedda att undvika dubbelbeskattning eller skatteflykt, inte utgör statligt stöd. Med tanke på att cirkulär 119 var en allmän åtgärd som syftade till att undvika skatteflykt och ge samordningscentralerna en lämplig och rimlig kommersiell vinst, utgjorde det inte ett statligt stöd.

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 90/435/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater (EGT L 225, 20.8.1990, s. 6).

- (28) Luxemburg påpekar att kommissionen accepterar användningen av metoder som den utökade självkostnadsmetoden och att det inte skulle vara någon fördel när användningen av dessa alternativa metoder utmynnar i en beskattning som är likvärdig med eller som åtminstone är jämförbar med den som skulle ha kunnat uppnås mellan två oberoende aktörer genom att använda den klassiska metoden, enligt vilken den beskattningsbara vinsten framgår av skillnaden mellan företagets intäkter och kostnader. Enligt Luxemburg skulle kommissionen anse att det finns en fördel när det resultat som uppnås genom tillämpningen av den utökade självkostnadsmetoden inte i tillräcklig grad kan jämföras med den som skulle ha uppnåtts genom den klassiska metoden. Kommissionen tar dock inte upp frågan om den påstådda fördelens omfattning och Luxemburg anser för sin del att den utökade självkostnadsmetoden inte på något sätt ger en fördel som är så betydande att de skattepliktiga inkomsterna inte längre skulle vara jämförbara med dem som skulle ha uppnåtts mellan två oberoende aktörer när den klassiska metoden används.
- (29) När det gäller den andra aspekten anser Luxemburg att kommissionen verkar framhålla att den bristande hänsynen till de kostnader som inte är avdragsgilla i beskattningsunderlaget, enligt artikel 168 i lagen om inkomstbeskattning, skulle kunna leda till att samordningscentralerna fick en fördel. De luxemburgska myndigheterna anser dock att sådana undantag är berättigade. När det gäller undantaget för vinstutdelning från bolagsskatt och förmögenhetsskatt, noterar de att vinstutdelning är olika sätt att använda resultatet och inga faktiska kostnader, varför frågan om avdrag för dessa inte uppstår. Arvoden och andra liknande utbetalningar till styrelsemedlemmarna och gåvor för kulturändamål, välgörenhet eller allmännyttiga ändamål undantas från beräkningsunderlaget i den utökade självkostnadsmetoden för att undvika dubbelbeskattning. Arvodena för styrelsemedlemmarna avsätts i en reserv som baseras på nettoresultatet.
- (30) I själva verket anser Luxemburg att alla dessa icke-avdragsgilla kostnader redan ingår i samordningscentralens skatteresultat. De ingår med andra ord i beskattningsunderlaget. Om utgifterna hade tagits med i beräkningen av den utökade självkostnadsmetoden skulle de ha beskattats två gånger. Luxemburg påpekar även att cirkulär 119 tillämpas i sin helhet och därmed skall anses utgöra en fördel i sin helhet, varför man inte kan plocka ut enskilda inslag ur det.
- (31) Luxemburg medger att om en fördel har beviljats genom cirkulär 119, har det skett med hjälp av statliga medel.
- (32) När det gäller den påstådda selektivitet som skulle härröra från tillämpningen av en skönmässig praxis, bekräftar de luxemburgska myndigheterna att förvaltningen inte har några skönmässiga befogenheter att godkänna eller avslå användningen av systemet med samordningscentraler. Om en sådan selektivitet däremot är en följd av ett undantag från skattereglerna av lagstiftande eller administrativ natur, bekräftar de att reglerna om statligt stöd aldrig har tillämpats på en jämförbar situation i föreliggande ärende. Kommissionen nämner inget tidigare ärende.
- (33) Luxemburg noterar att kommissionen i punkt 20 i meddelandet förklarar att vissa skatteförmåner ibland begränsas till vissa typer av företag, vissa av deras verksamhetsområden eller vissa produktionsformer och att de kan utgöra statligt stöd. Luxemburg konstaterar emellertid att det inte finns något exempel på beslut eller dom från EG-domstolen där en åtgärd skulle ha kvalificerats som selektiv när den bara tillämpats på vissa typer av företag eller på vissa av deras verksamhetsområden.
- (34) Enligt Luxemburg är inte kriteriet om vissa företag eller viss produktion uppfyllt, eftersom cirkulär 119 härrör från en normal tillämpning av det luxemburgska skattesystemet. Det riktar sig till alla internationella företagsgrupper som är tillräckligt stora och ingår som ett led i kampen mot onormalt låga internpriser. De enda villkor som ställs avser gruppernas storlek och att de skall vara etablerade i flera medlemsstater. Sådana begränsningar är nödvändiga för att garantera att verksamheten tas på allvar och att ett tillräckligt antal transaktioner styrs från Luxemburg för att orsaka svårigheter vad gäller att fastställa de berörda företagens internpriser. Principerna för att fastställa en samordningscentralers skattepliktiga resultat som föreslås i cirkuläret grundas på OECD:s regler om internpriser, som är allmänna och kan användas av alla skattepliktiga som utför internfaktureringar. Cirkuläret innebär inte att en lägre skattesats tillämpas för samordningscentralerna, utan på beräkningen av beskattningsunderlaget med hänsyn tagen till de multinationella företagens specifika egenskaper. Det gäller därmed en ren skatteteknisk åtgärd som, enligt kommissionen, inte utgör statligt stöd.
- (35) Om cirkuläret, på grund av brister i utformningen, har kunnat utnyttjas för att uppnå lägre skatt, skulle det medföra en felaktig användning av begreppet statligt stöd, om det förhållande att en skattepliktig dragit nytta av en lucka i systemet anses utgöra statligt stöd.

Fördelen skall beviljas genom statliga medel

- (31) Luxemburg medger att om en fördel har beviljats genom cirkulär 119, har det skett med hjälp av statliga medel.

Åtgärden skall vara selektiv

- (32) När det gäller den påstådda selektivitet som skulle härröra från tillämpningen av en skönmässig praxis, bekräftar de luxemburgska myndigheterna att förvalt-

- (36) I andra hand anser Luxemburg att systemet med samordningscentraler berättigas genom sin art och funktion, även om kommissionen skulle betrakta det som ett undantag från det normala systemet. De luxemburgska myndigheterna har velat förena principen om rättssäkerhet med principen om full konkurrens. Av ovannämnda orsaker har de valt den utökade självkostnadsmetoden för att ge de berörda skattepliktiga ett rättesnöre genom att fastställa en minimitröskel för att redovisa de vinster som uppstått vid interna transaktioner.

Åtgärden snedvrider konkurrensen och påverkar handeln mellan medlemsstaterna

- (37) På samma sätt som reglerna på området för interprissättning syftar till att undvika dolda transfereringar av överskott till utlandet genom otillbörliga faktureringsmetoder, riktade sig cirkulär 119 till internationella företagsgrupper. Målet var inte att möjliggöra en övergripande minskning av den beskattningsbara vinsten inom internationella grupper, utan att undvika skatteflykt. Därmed kan, enligt Luxemburg, inte cirkuläret betraktas som en fördel, som förbättrar konkurrenspositionen för de företag som ingår i dessa grupper på den gemensamma marknaden.

Principen om skydd för berättigade förväntningar

- (38) Enligt Luxemburg finns det bland de skattepliktiga på vilka cirkulär 119 tillämpades en berättigad förväntning som står i konflikt med ett återkrav av eventuellt statligt stöd som beviljats genom tillämpning av cirkuläret i fråga. Det finns inte något tidigare fall vad gäller tillämpningen av reglerna för statligt stöd på val av metod för beräkning av beskattningsunderlaget. En sådan tillämpning skulle innebära en radikal och oförutsägbar utvidgning av det nuvarande tillämpningsområdet för artikel 88 i EG-fördraget.
- (39) Dessutom ansåg kommissionen vid denna tidpunkt att reglerna för beskattning av internationella gruppers huvudkontor i Europa inte omfattades av tillämpningen av fördragets bestämmelser på området för statligt stöd⁽⁷⁾. Kommissionen hade inte heller gjort några invändningar mot beskattningen av samordningscentraler i Belgien. Därmed hade Luxemburg grund att tro att cirkuläret var lagligt.
- (40) Fram till offentliggörandet av meddelandet från 1998 var gemenskapens politik på området för statligt stöd dessutom oklar. Det kan som mest komma att handla om ett återkrav av de fördelar som uppnåts efter den dag när meddelandet offentliggjordes.

Principen om icke-retroaktivitet vad gäller skattelagar

- (41) Luxemburg anser att en begäran om återbetalning av det påstådda stödet skulle motsvara en retroaktiv ändring av det allmänna skattesystemet, vilket skulle strida mot den grundläggande principen om skydd för berättigade förväntningar vad gäller skattelagar. Kommissionen kan rimligtvis inte kräva återbetalning när stödet är ett resultat av ett allmänt skattesystem som kommissionen angriper i efterhand.

Omöjligt att återkräva det påstådda stödet

- (42) Luxemburg anser det vara fast rättspraxis att en medlemsstat, när det är faktiskt omöjligt att återkräva ett olagligt stöd, inte kan förpliktigas att återkräva det. Det är den situation som Luxemburg befinner sig i i det aktuella ärendet. Stödbeloppet kan inte anges i siffror, eftersom det inte skulle vara möjligt att fastställa de

faktiska internpriser som samordningscentralerna har tillämpat och man kan inte heller använda någon annan av de metoder som OECD har beskrivit.

V. BEDÖMNING AV ÅTGÄRDEN

- (43) Efter att ha övervägt de luxemburgska myndigheternas synpunkter bekräftar kommissionen den preliminära hållning som den uttryckte i sin skrivelse av den 11 juli 2001⁽⁸⁾ till Luxemburg och som inledde det formella granskningsförfarande som anges i artikel 88.2 i fördraget. Den anser att Luxemburgs synpunkter inte har gjort det möjligt för kommissionen att undanröja de tvivel den uttryckte i skrivelsen och den anser följaktligen att det undersökta skattesystemet utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 i fördraget. Kommissionen anser dessutom att stödet är olagligt och att det gäller ett driftstöd som inte är förenligt med den gemensamma marknaden. Den anser dock att Luxemburg och de mottagande företagen i detta ärende hade grund till berättigade förväntningar om att stödet inte skulle komma att återkrävas.
- (44) Kommissionen kan inledningsvis godta kommentarerna från Luxemburg när det gäller problematiken kring internpriser i ett internationellt sammanhang. Inget hindrar skattemyndigheterna från att använda den utökade självkostnadsmetoden för att fastställa beskattningsunderlaget för de gruppinterna tjänster som samordningscentralerna tillhandahåller. Systemet är jämförbart med en skatteteknisk åtgärd, som nämns i punkt 13, andra stycket i meddelandet. Trots detta har vissa av tillämpningsföreskrifterna för metoden i detta ärende medfört att man inte kan utesluta möjligheten att stöd har beviljats.
- (45) För att utgöra stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget måste åtgärden uppfylla samtliga fyra kriterier som beskrivs nedan.

Fördel

- (46) I första hand skall åtgärden ge en fördel som minskar de kostnader som normalt belastar företagets budget. Användningen av alternativa metoder för att fastställa den skattepliktiga inkomsten i syfte att undvika att vissa transaktioner inte gömmer otillbörliga fördelar eller bidrag enbart i syfte att undslippa skatt skall normalt ha som mål att uppnå en beskattningsnivå som motsvarar eller är jämförbar med den som skulle ha kunnat uppnås mellan två oberoende operatörer med hjälp av den klassiska metoden där den skattepliktiga vinsten beräknas utifrån skillnaden mellan företagets intäkter och kostnader. Det motsvarar principen om full konkurrens. På området internpriser finns denna internationella princip i artikel 9 i bestämmelserna i OECD:s modellavtal om beskattning av inkomst och kapital från 1997 (och som preciseras i OECD:s riktlinjer för interprissättning från 1995). Eftersom en analys kräver att hänsyn tas till individuella fakta och omständigheter, ges i OECD:s riktlinjer rådet att inte använda skyddshamnar (som till exempel fasta vinstpålägg).

⁽⁷⁾ Skriftlig fråga nr 1735/90 (EGT C 63, 11.3.1991, s. 37).

⁽⁸⁾ Se fotnot 1.

(47) De luxemburgska myndigheterna har inte lämnat upplysningar om hur man genom tillämpning av den utökade självkostnadsmetoden i praktiken beräknar de vinstpålägg som används för att fastställa samordningscentralernas beskattningsunderlag. Även om kommissionen kan godta argumentet om att förvaltningen inte hade skönsmässiga befogenheter att godkänna eller avslå tillämpningen av systemet med samordningscentraler, framgår det tydligt av Luxemburgs svar att förvaltningen hade befogenhet att fastställa vinstpålägget. I cirkulär 119 fastställdes en minimisats på 5 %. Det innehöll däremot varken bestämmelser eller riktlinjer om fastställandet av pålägget i praktiken. De luxemburgska myndigheterna angav tvärtom uttryckligen att man bara tillämpat det pålägg på 5 % som föreskrivs i cirkuläret. Kommissionen drar därmed slutsatsen att samordningscentralerna och de grupper dessa tillhör kunde dra fördel av det faktum att Luxemburg i praktiken systematiskt använt ett minimipålägg på 5 %, utan att kontrollera om detta minimipålägg återspeglade den ekonomiska realiteten för det underliggande tillhandahållandet av tjänster. Därav följer att de luxemburgska myndigheterna, åtminstone i vissa fall, har avstått från att ålägga samordningscentralerna en skattesats som är jämförbar med den som generellt åläggs de företag som beskattas i Luxemburg.

(48) Det faktum att det i cirkulär 119 krävdes att moderbolaget i ett annat land beskattas på ett sätt som motsvarade den luxemburgska bolagsskatten och att det land där moderbolaget hade sitt säte kunde tillämpa åtgärder som förhindrade skatteflykt är inte relevant för det påvisar varken att Luxemburgs system med samordningscentraler inte medförde fördelar eller att en eventuell fördel kunde ha varit berättigad. I själva verket fråntar andra länders beteende och särskilt eventualiteten att dessa tar hänsyn till den fördel som en medlemsstat beviljat för att försöka minska eller annullera dess effekter, inget från denna fördel. I vart fall finns det en risk för att den metod som Luxemburg tillämpat för att beskatta gränsöverskridande gruppinternt tillhandahållande av tjänster, som grundar sig på den utökade självkostnadsmetoden, inte sammanfaller med den metod som tillämpas i andra medlemsstater, genom vilken den beskattningsbara vinsten beräknas som skillnaden mellan företagets intäkter och kostnader. Enligt denna hypotes finns det en risk för att en alltför hög fakturering av transaktioner ger upphov till ett minskat skattetryck i en annan medlemsstat som inte kommer att kompenseras genom en ökning av skatteplikten i Luxemburg. I detta fall skulle den fördel som uppnås i Luxemburg läggas till den fördel som uppnås i en annan medlemsstat och inte uppvägas på något sätt.

(49) Kommissionen uttrycker ingen kritik beträffande Luxemburgs synpunkt på att cirkulär 119 inte hänvisade till principen om att de skattemässiga räkenskaperna skall bifogas de allmänna räkenskaperna. Det bör noteras att det i fallet med gränsöverskridande gruppinternt tillhandahållna tjänster inte gäller att jämföra den utökade självkostnadsmetoden med de faktiska internpriserna, utan säkerställa att systemet leder till en beskattning som är jämförbar med den som skulle ha uppnåtts med den

klassiska metoden. Omfattningen av den fördel som följer av systemet skall inte avgöras i detta skede av analysen, utan bara med tanke på en eventuell återbetalning av stödet: kommissionen påpekar att i detta fall har minimipålägget på 5 % tillämpats systematiskt. Luxemburg har inte lämnat någon indikation på att det förekom någon kontroll som garanterar överensstämmelsen mellan användningen av minimipålägget till den beskattningsnivå som följer av användningen av den klassiska metoden. Kommissionen anser följaktligen att skattemyndighetens handlande har medfört att en fördel har beviljats.

(50) Vad gäller att ingen hänsyn tagits till de kostnader som inte är avdragsgilla i det beskattningsunderlag som vinstpålägget används på genom den utökade självkostnadsmetoden kan kommissionen godta vissa av Luxemburgs argument. Logiken i sådana undantag framgår klart vid en jämförelse med den klassiska beskattningsmetoden. Skatter är inga faktiska utgifter för en verksamhet, utan betalningar på grundval av verksamhetens resultat. Undantaget för gåvor förefaller följa samma logik, eftersom de inte utgör faktiska kostnader för en verksamhet. Med andra ord är dessa icke-avdragsgilla kostnader inte av sådan art att de bidrar till förverkligandet av ett beskattningsbart resultat. Genom att en fördel infördes till följd av den systematiska tillämpningen av ett pålägg på 5 %, är det inte nödvändigt att avgöra om samma överväganden tillämpas för arvoden och andra liknande utbetalningar till styrelsemedlemmar i den omfattning de utgör bidrag till nettovinsten.

Påverkan på konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna

(51) Detta kriterium uppfylls i den omfattning samordningscentralerna i huvudsak skulle tillhandahålla tjänster till företag belägna utanför Luxemburg. Dessutom, i enlighet med EG-domstolens rättspraxis⁽⁹⁾ och som understryks i punkt 11 i meddelandet, leder enbart det faktum att åtgärden stärker ett företags position i förhållande till dess konkurrenter på gemenskapens inre marknad till att handeln påverkas. I förekommande fall kan samordningscentralerna eller företagen i den grupp dessa tillhör ha befunnit sig i en sådan förstärkt position genom att skattetrycket minskat för deras central i Luxemburg. I detta fall, och med hänsyn tagen till möjligheten att grupperna i fråga kan vara verksamma inom sektorer som karaktäriseras av förekomsten av handel mellan medlemsstaterna, anser kommissionen att åtgärden kan ha påverkat handeln.

(52) Även om det huvudsakliga syftet med cirkulär 119 inte var att möjliggöra en övergripande minskning av den beskattningsbara vinsten, vilket de luxemburgska myndigheterna gör gällande, utan att undvika förtäckta transfereringar, skall en åtgärd utvärderas efter dess effekter och inte efter dess mål. I enlighet med fast rättspraxis⁽¹⁰⁾, kan det mot bakgrund av målsättningen med ordningen i fråga inte undgås att den betraktas som statligt stöd i enlighet med artikel 87.1 i fördraget.

⁽⁹⁾ Domstolens dom av den 17 september 1980, Philip Morris mot kommissionen (mål 730/79, Rec. 1980, s. 2671).

⁽¹⁰⁾ Domstolens dom av den 17 juni 1999, Belgien mot kommissionen (mål C-75/97, REG. 1999, s. I-3671, punkt 25).

Selektivitet

- (53) Då skattebestämmelserna i fråga bara berör de samordningscentraler som tillhör multinationella grupper som är etablerade i minst två andra länder utom Luxemburg, och vars moderbolag är etablerat utanför Luxemburg, kunde bara vissa företag få tillgång till de ovan beskrivna fördelarna. Dessutom, som preciseras i punkt 20 i meddelandet, begränsas vissa skattefördelar ibland till vissa funktioner, som till exempel tjänster inom en och samma grupp. Det är även fallet med det luxemburgska systemet med samordningscentraler. Selektivitetskriteriet är därmed uppfyllt.
- (54) Ett annat selektivitetskriterium är att när de totala utgifterna för samordningscentralen inte översteg 30 000 000 luxemburgska franc (ungefär 750 000 euro) fastställdes vinsten schablonmässigt till 1 500 000 luxemburgska franc (ungefär 37 500 euro). Det medför en selektivitet till förmån för stora grupper, eftersom de grupper som inte kunnat nå minimitröskeln för utgifterna skulle komma att uteslutas från lika behandling på grund av tillämpningen av den utökade självkostnadsmetoden. De luxemburgska myndigheterna medger själva att kravet på att samordningscentralerna skulle tillhöra en stor internationell grupp och beskattningen av en minimivinst gjorde det möjligt att säkerställa en tillräckligt hög verksamhetsvolym i Luxemburg.
- (55) Kommissionen anser att dessa inslag av selektivitet inte berättigas av det luxemburgska skattesystemets art och funktion. Framför allt anser inte kommissionen att sådana begränsningar är nödvändiga för att garantera allvaret och ett tillräckligt antal transaktioner från Luxemburg för att svårigheter med att avgöra transfereringspriserna för de berörda företagen skall uppstå⁽¹⁾. Svårigheterna med att fastställa internpriserna avser i princip allt tillhandahållande av tjänster eller leveranser av varor som utförs mellan närstående företag. Även om dessa tillhandahållanden eller leveransers internationella karaktär kan öka dessa svårigheter, är det inte bara de företag som tillhör en multinationell grupp av betydande storlek, vars moderbolag är beläget utanför Luxemburg, som stöter på sådana svårigheter. I vart fall är inte svårigheterna i fråga relevanta, eftersom de luxemburgska myndigheterna systematiskt tillämpat ett pålägg på 5 % för att beräkna den utökade självkostnaden.
- (56) Beträffande Luxemburgs synpunkter på att det inte finns något tidigare exempel i form av beslut eller dom från EG-domstolen, kan kommissionen bara konstatera att sådana exempel inte är nödvändiga. Att betrakta systemet med samordningscentraler som statligt stöd är en direkt följd av artikel 87.1 i fördraget. Det skall dock påpekas att skatteåtgärder, enligt senaste rättspraxis, har selektiva egenskaper och utgör statligt stöd så snart de

förbehålls företag som genomför investeringar som överstiger ett visst belopp eller som skapar ett visst antal anställningar⁽¹²⁾. Kommissionen anser att samma resonemang bör tillämpas i föreliggande ärende.

- (57) Med tanke på viljan att förena principen om rättssäkerhet med principen om full konkurrens och ge de skattskyldiga ett rättesnöre, finns det inget som hindrar skattemyndigheterna från att välja den utökade självkostnadsmetoden. Kommissionen kritiserar inte användningen av detta system för att underlätta fastställandet av internpriser för transaktioner mellan närstående enheter. I föreliggande ärende måste likväl den systematiska tillämpningen av minimipålägget på 5 % betraktas som ett undantag från den korrekta användningen av den utökade självkostnadsmetoden, som kan ha gett vissa företag en fördel, utan att vara berättigad av skattesystemets art eller funktion.

Statliga medel

- (58) I föreliggande ärende medför det minskade skattebeloppet till följd av tillämpningen av cirkulär 119 minskade skatteintäkter, vilka utgör statliga medel.

Förenlighet

- (59) De luxemburgska myndigheterna har inte bestridit den preliminära bedömningen av förenligheten med systemet med samordningscentraler som sammanfattas i beslutet om att inleda det formella granskningsförfarandet⁽¹³⁾, vilket kommissionen bekräftar och som kan sammanfattas enligt följande.
- (60) De undantag som anges i artikel 87.2 i fördraget, som avser stöd av social karaktär som ges till enskilda konsumenter, stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser och stöd som ges till näringslivet i vissa områden i Förbundsrepubliken Tyskland, kan inte tillämpas i detta ärende.
- (61) Det undantag som anges i artikel 87.3 a i fördraget som föreskriver möjligheten att bevilja stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarig brist på sysselsättning, kan inte åberopas.
- (62) På samma sätt omfattas inte systemet med samordningscentraler av kategorin stöd för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller för att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi som anges i artikel 87.3 b i fördraget, och i den omfattning det inte avser att främja kultur och bevara kulturarvet kan det inte omfattas av undantaget som anges i punkt d i nämnda artikel.

⁽¹²⁾ Förstainstansrättens beslut av den 6 mars 2002, Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava e.a. mot kommissionen (de förenade målen T-127/99, T-129/99 och T-148/99, punkt 157 och de förenade målen T-92/00 och T-103/00, punkterna 39–40 och punkterna 49–50, som ännu inte offentliggjorts i rättsfallssamlingen).

⁽¹³⁾ Se fotnot 1.

⁽¹⁾ Se punkt 34: Luxemburgs argument.

- (63) Det vore för övrigt lämpligt att undersöka om systemet med samordningscentraler skulle kunna omfattas av undantaget som anges i artikel 87.3 c i fördraget, som beviljar stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. De skattefördelar som beviljas inom ramen för nämnda system är inte kopplade till investeringar, skapandet av sysselsättning eller särskilda projekt. De utgör bara skattelättnader för löpande kostnader och skall därför betraktas som driftsstöd. Kommissionen bedömer därmed att stödet i fråga kan påverka handeln i en omfattning som strider mot allmänintresset, och kan följaktligen inte omfattas av undantaget i artikel 87.3 c i fördraget.

Återkrav

- (64) Åtgärderna i fråga kan inte betraktas som befintligt stöd i enlighet med artikel 88.1 i fördraget och artikel 1 b i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget⁽¹⁴⁾ (numer artikel 88). De genomfördes i själva verket efter det att fördraget trädde i kraft, har aldrig anmälts till kommissionen i enlighet med artikel 88.3 i fördraget, de omfattas inte av preskriptionstiderna och utgjorde stöd från den tidpunkt de trädde i kraft. De utgör därmed nya stödåtgärder. När statligt stöd som beviljas olagligt visar sig vara oförenligt med den gemensamma marknaden är den naturliga följden att stödet återkrävs av mottagarna i enlighet med artikel 14 i förordning (EG) nr 659/1999. Syftet med att återkräva stödet är att i möjligaste mån återställa den konkurrens som fanns innan stödet beviljades. Varken frånvaron av tidigare exempel på tillämpningen av reglerna för statligt stöd på valet av beräkningsmetod av beskattningsunderlaget eller den påstådda bristen på klarhet avseende gemenskapens politik på området för statligt stöd berättigar ett undantag från denna grundprincip.
- (65) Vad gäller påståendet om att det är omöjligt att återkräva stödet och hänvisningen till principen om skydd för berättigade förväntningar vad gäller skattelagar (icke-retroaktivitet), framgår det av rättspraxis att även om återkrav av en skattelättnad ställer till svårigheter på administrativ nivå, är det inte en omständighet som gör det möjligt att betrakta återkrav som tekniskt omöjligt att genomföra⁽¹⁵⁾. Enligt fast rättspraxis kan inte en medlemsstat göra invändningar mot de bestämmelser, praxis eller förhållanden som råder i deras respektive nationella lagstiftning för att dra sig undan de förpliktelser som följer av gemenskapslagstiftningen. En bestämmelse som fastställer en frist för en åtgärd som medför en fördel skall som alla andra bestämmelser i nationell rätt användas på ett sådant sätt att den inte gör det återkrav som krävs enligt gemenskapens lagstiftning

praktiskt omöjlig och den skall ta fullständig hänsyn till gemenskapens intressen⁽¹⁶⁾. Om det förhåller sig på annat vis kan medlemsstaterna undandra sig en effektiv kontroll av statligt stöd genom att inte iakttäta den skyldighet som anges i artikel 88.3 i fördraget om att i förväg anmäla planerat stöd.

Berättigad förväntning

- (66) Trots detta anges i artikel 14.1 i förordning (EG) nr 659/1999 att "kommissionen skall inte återkräva stödet om detta skulle stå i strid med en allmän princip i gemenskapsrätten." Det har fastställts i EG-domstolens rättspraxis och kommissionens egen beslutspraxis att ett återkrav av stödet skulle kränka en allmän princip i gemenskapsrätten när stödmottagaren till följd av kommissionens agerande har en berättigad förväntning om att stödåtgärden har beviljats i överensstämmelse med gemenskapens lagstiftning.
- (67) EG-domstolen angav i målet Van den Bergh och Jurgens⁽¹⁷⁾ följande:
- "Domstolen har konsekvent hävdats att alla näringsidkare som av en institution givits berättigade förhoppningar kan förlita sig på principen om skydd för berättigade förväntningar. Om en försiktig och omdömesgill näringsidkare å andra sidan kunde ha förutsett att en gemenskapsåtgärd som sannolikt skulle påverka hans intressen skulle komma att vidtas, kan han inte åberopa den principen om åtgärden vidtas." (Icke officiell svensk översättning.)
- (68) I kommissionens beslut 2001/168/EKSG av den 31 oktober 2000 om den spanska lagstiftningen om företagsbeskattning⁽¹⁸⁾, har kommissionen konstaterat likheten mellan det spanska systemet i fråga och ett franskt system som den hade godkänt på grundval av att det inte utgjorde ett stöd i enlighet med artikel 92.1 i EEG-fördraget (numera artikel 87.1 i EG-fördraget). I föreliggande ärende noterar kommissionen att det luxemburgska systemet med samordningscentraler nära liknar det systemet som infördes i Belgien genom det kungliga dekretet nr 187 av den 30 december 1982 om beskattning av samordningscentraler. De två systemen avser verksamheter inom grupper och tillämpar den utökade självkostnadsmetoden för att fastställa beskattningsunderlaget. I sitt beslut av den 2 maj 1984 ansåg kommissionen att systemet inte medförde något stöd i enlighet med artikel 92.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Även om beslutet inte har offentliggjorts ledde det faktum att kommission inte gjorde några invändningar mot det belgiska systemet med samordningscentraler till att det vid denna tidpunkt offentliggjordes i den fjortonde rapporten om konkurrenspolitiken samt i ett svar på en skriftlig fråga från parlamentet⁽¹⁹⁾.

⁽¹⁴⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽¹⁵⁾ Se EG-domstolens dom av den 29 januari 1998, kommissionen mot Italien (C-280/95, REG. 1998, s. I-259, punkt 23) och av den 3 juli 2001, kommissionen mot Belgien (C-378/98, REG. 2001, s. I-5107, punkt 42).

⁽¹⁶⁾ EG-domstolens dom av den 20 september 1990, kommissionen mot Tyskland (C-5/89, Rec. 1990, s. I-3437, punkterna 18 och 19).

⁽¹⁷⁾ EG-domstolens dom av den 11 mars 1987, Van den Bergh en Jurgens m.fl. mot kommissionen (mål 265/85, Rec. 1987, s. 1155, punkt 44).

⁽¹⁸⁾ EGT L 60, 1.3.2001, s. 57.

⁽¹⁹⁾ Se fotnot 7.

(69) Kommissionen konstaterar i detta sammanhang att dess beslut om det belgiska systemet med samordningscentraler antogs innan det luxemburgska systemet trädde i kraft. Kommissionen konstaterar också att alla stödmottagare godkändes som samordningscentraler före kommissionens beslut av den 11 juli 2001 om att inleda det formella granskningsförfarandet. Kommissionen noterar vidare att cirkulär 119 upphörde att gälla den 20 februari 1996 och att det sedan den 31 december 2001 inte längre tillämpas på stödmottagarna. Kommissionen kan därför godta Luxemburgs argument om att det hos stödmottagarna fanns en berättigad förväntning och den kommer därför inte att återkräva det beviljade stödet.

VI. SLUTSATS

Kommissionen drar slutsatsen att det luxemburgska systemet med samordningscentraler utgör en statlig stödordning i enlighet med artikel 87.1 i fördraget och att inget av undantagen i artikel 87.2 eller artikel 87.3 i nämnda förordning kan tillämpas. Kommissionen påpekar även att Luxemburg olagligt har genomfört systemet i fråga i strid med artikel 88.3 i fördraget. Kommissionen konstaterar dock att systemet upphävdes den 20 februari 1996 och att det sedan den 31 december 2001 inte har beviljats några skattefördelar till stödmottagarna. Slutligen medger kommissionen att det hos

stödmottagarna fanns en berättigad förväntning om att det stöd som var oförenligt med den gemensamma marknaden kunde förhindras från att återkrävas. Kommissionen kommer följaktligen inte att återkräva stödet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det skattesystem som Luxemburg införde för samordningscentralerna genom cirkulär LIR nr 119 av den 12 juni 1989 utgör en stödordning som är oförenlig med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Luxemburg.

Utfärdat i Bryssel den 16 oktober 2002.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 23 juni 2003

om tillfälligt upphävande av ett undersökningsförfarande beträffande ett handelshinder bestående av handelsbruk som upprätthålls av Kanada i fråga om vissa geografiska ursprungsbeteckningar för viner

(2003/502/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3286/94 av den 22 december 1994 om fastställande av gemenskapsförfaranden på den gemensamma handelspolitikens område i syfte att säkerställa gemenskapens rättigheter enligt internationella handelsregler, särskilt regler som fastställts av Världshandelsorganisationen (WTO) ⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 356/95 ⁽²⁾, särskilt artiklarna 11 och 14 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Den 6 december 2001 ingav *Conseil Interprofessionel du Vin de Bordeaux* (CIVB) ett klagomål i enlighet med artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 3286/94 (nedan kallad "förordningen").
- (2) CIVB hävdade att gemenskapens försäljning i Kanada av *Bordeaux*- och *Médoc*-viner försvåras av en rad handelshinder, vilka uppfyller definitionen i artikel 2.1 i förordningen, dvs. "handelsbruk som införs eller vidmakthålls av tredje land och i fråga om vilket de internationella handelsreglerna ger rätt att ingripa".
- (3) Det påstådda handelshindret bygger på C 57-ändringen av den kanadensiska varumärkeslagen, enligt vilken de geografiska ursprungsbeteckningarna *Bordeaux* och *Médoc* inte längre skyddas i enlighet med de skyddskrav som WTO-avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (TRIPS-avtalet) fastställer för geografiska ursprungsbeteckningar för viner.
- (4) Kommissionen fastslog att klagomålet innehöll tillräcklig bevisning för att motivera inledandet av ett undersökningsförfarande. Ett tillkännagivande om detta offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽³⁾.
- (5) Undersökningen bekräftade klagandens påstående att C 57-ändringen i den kanadensiska varumärkeslagen strider mot artikel 23.1 och 23.2 liksom artikel 24.3 ("standstill-klausulen") i TRIPS-avtalet och att sådana överträdelse inte kan motiveras med undantaget enligt artikel 24.6 i TRIPS-avtalet.
- (6) Genom undersökningsförfarandet bekräftades också att viner från *Bordeaux* har en betydande marknadsandel i Kanada, och att denna hör nära samman med produktnamnet *Bordeaux/Médoc*. Om en sådan tillgång inte

vederbörligen skyddas kan marknadspositionen i Kanada för innehavarna av de geografiska ursprungsbeteckningarna *Bordeaux* och *Médoc* väsentligen försvagas. Denna skada skulle slutligen kunna ge upphov till negativa handelseffekter för producenterna av *Bordeaux*- och *Médoc*-viner. Slutsatsen kan därför dras att C 57-ändringen hotar att ge upphov till negativa handelseffekter för klaganden i enlighet med artiklarna 2.4 och 10.4 i förordningen.

- (7) Den 12 februari 2003 granskade den rådgivande kommitté som inrättas genom förordningen den slutgiltiga rapporten om undersökningsförfarandet.
- (8) Den 24 april 2003 paraferade kommissionen ett bilateralt avtal med Kanada om handeln med vin och sprit, vilket efter ikraftträdandet kan bidra till att skydda gemenskapens intressen på området. Genom avtalet kommer i synnerhet den generiska användningen av namn i Kanada, såsom *Bordeaux*, *Médoc* och *Medoc*, definitivt att avskaffas när avtalet träder i kraft.
- (9) Förfarandet kan dock inte avslutas förrän beteckningarna *Bordeaux*, *Médoc* och *Medoc* faktiskt avlägsnats från förteckningen över generiska benämningar i C 57-ändringen.
- (10) Kommissionen anser därför att det är lämpligt att tillfälligt upphäva förfarandet.
- (11) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från den rådgivande kommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Undersökningsförfarandet beträffande ett handelshinder bestående av handelsbruk som upprätthålls av Kanada i fråga om vissa geografiska ursprungsbeteckningar för viner skall tillfälligt upphävas.

Utfärdat i Bryssel den 23 juni 2003.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 71.

⁽²⁾ EGT L 41, 23.2.1995, s. 3.

⁽³⁾ EGT C 124, 25.5.2002, s. 6.

KOMMISSIONENS BESLUT
av den 7 juli 2003
om ändring av beslut 2003/42/EG beträffande tillämpningsdatum

(Text av betydelse för EES)

(2003/503/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 92/118/EEG av den 17 december 1992 om djurhälso- och hygienkrav för handel inom gemenskapen med produkter, som inte omfattas av sådana krav i de särskilda gemenskapsbestämmelser som avses i bilaga A. I till direktiv 89/662/EEG och, i fråga om patogener, i direktiv 90/425/EEG, samt för import till gemenskapen av sådana produkter⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens beslut 2003/42/EG⁽²⁾, särskilt artikel 15 andra stycket i detta, och

av följande skäl:

- (1) Genom beslut 2003/42/EG ändras direktiv 92/118/EEG vad beträffar särskilda hygienvillkor för kollagen avsett som livsmedel och krav på hälsointyg för kollagen och råmaterial för framställning av kollagen som är avsett som livsmedel och som skall sändas till Europeiska gemenskapen.
- (2) Gemenskapen importerar råmaterial och kollagen från tredjeländer, däribland kollagen som uppfyller vissa tekniska krav och som inte finns tillgänglig i gemenskapen.
- (3) Förenade kungariket har begärt att tillämpningen av de nya särskilda hygienvillkoren skall senareläggas för att kunna ta hänsyn till sina producenter som är beroende av import från tredjeländer.

- (4) Det pågår förhandlingar för att finna en lösning till problem i samband med import av kollagen så att denna import kan fortsätta i full överensstämmelse med de nya särskilda hygienvillkoren.
- (5) Det bör avsättas tid för att avsluta dessa förhandlingar men denna period bör vara så kort som möjligt.
- (6) Beslut 2003/42/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 2 i beslut 2003/42/EG skall "30 juni 2003" ersättas med "30 september 2003".

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 7 juli 2003.

På kommissionens vägnar
David BYRNE
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁽²⁾ EGT L 13, 18.1.2003, s. 24.

RÄTTELSE

Rättelse till Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/11/EG av den 6 februari 2003 om ändring för tjugofjärde gången av rådets direktiv 76/769/EEG om begränsning av användning och utsläppande på marknaden av vissa farliga ämnen och preparat (beredningar) (pentabromdifenyleter, oktabromdifenyleter)

(Europeiska unionens officiella tidning L 42 av den 15 februari 2003)

På sidan 46 i bilagan, skall det

i stället för:

"BILAGA

Följande punkt [XX] skall läggas till i bilaga I till direktiv 76/769/EEG:

"[XX] pentabromdifenyleter $C_{12}H_5Br_5O$

1. Får ej släppas ut...

2. Varor eller flamskyddade..."

Följande punkt [XXa] skall läggas till i bilaga I till direktiv 76/769/EEG:

"[XXa] oktabromdifenyleter $C_{12}H_2Br_8O$

1. Får ej släppas ut...

2. Varor eller flamskyddade..."

vara:

"BILAGA

Följande punkt 44 skall läggas till i bilaga I till direktiv 76/769/EEG:

"44. Pentabromdifenyleter $C_{12}H_5Br_5O$

1. Får ej släppas ut...

2. Varor eller flamskyddade..."

Följande punkt 45 skall läggas till i bilaga I till direktiv 76/769/EEG:

"45. Oktabromdifenyleter $C_{12}H_2Br_8O$

1. Får ej släppas ut...

2. Varor eller flamskyddade..."
